

SLUJBA DE OBȘTE

LA UN PROOROC

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm, se cîntă: Fericit bărbatul..., starea întîi

La Doamne, strigat-am..., stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Acela Ce de sus eşti chemat...

Cel ce ai primit Raza luminii celei dumnezeieşti, stăpînitoare prin curăţia minţii şi grăitoare de dumnezeieştile cuvinte, şi mai înainte arătător şi dumnezeiesc Prooroc te-ai făcut, gură de Dumnezeu mişcată a Duhului te-ai arătat, vestind cele arătate ţie de la Dînsul şi arătînd tuturor limbilor mîntuirea ce s-a dat, şi Împărăţia lui Hristos, preacinstite, (N), pe Care roagă-L să lumineze sufletele noastre. (2 ori)

Cel ce cu vederea dumnezeiască străluceşti după vrednicie şi cu proorocească şedere mai înainte, şi cu darul te-ai cinstit, de Dumnezeu insuflate (N), şi te-ai învrednicit dumnezeieştii fericiri, acum, îndrăzneală către Cel Prea Bun şi milă cîştigînd, rugîndu-te, nu înceta, pentru cei ce te laudă cu credinţă, şi te cinstesc ca pe un de Dumnezeu grăitor, şi cinstit, şi de Dumnezeu primit, ca să izbăvească din nevoi, şi să se mîntuiască sufletele noastre. (2 ori)

Pe Proorocul Tău (N), l-ai arătat, Nemuritorule, ca pe un nor însufleţit, Cel Ce izvorăşte din destul apa vieţii cea cu adevărat veşnică, şi dăruind lui Preasfîntul Duh, Cel de o fiinţă cu Tine, Părinte, Cel Atotputernic şi cu Fiul Tău, Cel Ce a strălucit din fiinţa Ta, care a proorocit mîntuitoarea venire a lui Hristos, Dumnezeul nostru, şi tuturor neamurilor a propovăduit mîntuire. (2 ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Proorocul David, care este pentru tine al lui Dumnezeu părinte, cu cîntare pentru tine mai înainte a glăsuit, către Cel Ce a facut ţie măriri: Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, că pe tine, Maică pricinuitoare vieţii te-a arătat Dumnezeu Cel Ce fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăşi să zidească chipul Său cel stricat de patimi, şi oaia cea rătăcită, pierdută prin munţi, aflîndu-o, pe umeri ridicîndu-o, la Tatăl să o aducă. Şi, după voia Sa, cu puterile cereşti să o împreuneze, şi să mîntuiască, Născătoare de Dumnezeu, lumea, Hristos, Cel Ce are mare şi bogată milă.

VOHOD: Lumina lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele dreptţilor sunt ale lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de

minte, drepţii sînt morţi, cu desăvîrşire şi ieşirea lor din lume, li se pare mare nenorocire, şi plecarea lui dintre noi, un prăpăd, dar ei sînt în pace. Chiar dacă în faţa oamenilor ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire, şi, fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare, şi i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii. Şi ca nişte scîntei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpîni vor fi peste popoare, şi Domnul va împărăţi întru ei în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul, cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(V, 15-VI, 3)

Însă cei drepţi vor fi vii în veacul veacului, răsplata lor este de la Domnul şi Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului, împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său, asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mîna Sa şi cu ele va întări făptura mîinilor Sale, ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate, El Îşi va face platoşă şi din judecata cea făţarnică Îşi va face coif. Din Sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită, iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El, împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţîntă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui, ca o praştie va arunca noian de grindină, apele mării se vor întărîta asupra lor şi rîurile îl vor îneca vijelios. Duhul puternic, dumnezeieşte se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vîntura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi deci, regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură voi, cei care judecaţi marginile pămîntului. Băgaţi în urechi, voi, cei ce stapîniţi peste mulţimi şi care vă mîndriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gîndurile voastre

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(IV, 7-15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrîneţile cinstite nu sînt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor.

Înţelepciunea este la om adevărata căruntеţe şi vîrsta bătrîneţelor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit, şi fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gîndul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru acesta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţilor. Neamurile văd, dar nu pricep şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sînt cu aleşii Săi, şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

LA LITIE

Stihirile hramului.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Proorocule, propovăduitorule al lui Hristos, de scaunul măririi niciodată nu te desparți și la fiecare bolnav stai de față pururi. Întru cele de sus slujind, lumea o binecuvintezi. Pretutindeni fiind slăvit, cere curățire sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Ca Arhanghelul să cîntăm, credincioșilor, pe cămara Cerească și ușa cea cu adevărat pecetluită. Bucură-te, pentru care a răsărit nouă Mîntuitorul tuturor, Hristos, Dătătorul de viață și Dumnezeu. Surpă pe tiranii, pe vrăjmașii noștri cei fără Dumnezeu cu mîna ta, Stăpînă, Preacurată, ceea ce ești nădejdea creștinilor.

LA STIHOAVNĂ,

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Cînd de pe lemn...

Raza Duhului a aflat curăția cugetului tău, prea minunate Proorocule (N), strălucind ca o oglindă curată, și a luminat lumea strălucindu-ți lumina cunoștinței de Dumnezeu, și însemnînd mai înainte chipurile dumnezeiești taine, și darul care era să se dea tuturor oamenilor, preaminunate.

Stih: Tu ești Preot în veac după rînduiala lui Melchisedec.

Făcîndu-te gură dumnezeiască, arătat ai înfruntat pe lucrătoriii necredinței și urmînd învățăturilor celor drepte și dumnezeiești dogme, cu judecata cea neschimbată i-ai osîndit pe dînșii, prea bogate (N). Pentru aceasta, văzînd noi săvîrșirea graiurilor tale celor preaînțelepte, cu cîntări vrednice te lăudăm pe tine, fericite.

Stih: Moise și Aron întru Preoții Lui.

Stînd înaintea scaunului Stăpînului, săturîndu-te și îmbogățindu-te cu negrăita și dumnezeiasca mărire, și, văzînd frumusețile cele mai presus de

lume și umplîndu-te de lumină, Proorocule (N), de Dumnezeu grăitorule. Adu-ți aminte de toți cei ce te cinstesc cu credință, cerînd tuturor acelora mîntuire sufletească și dezlegare de greșeli, de Dumnezeu primite.

Slavă..., glasul 1:

Cu osebire, cele dintîi și cu arătările înființărilor, prin care se închipuie Dumnezeu. Cu acestea slăviții și cinstiții prooroci, prin împărtășirea și prin Darul de al doilea se împărtășesc după dar, luminînd Domnul pe slugile Sale, cu a Sa lumină.

Și acum..., , a Născătoarei

Iată s-a împlinit proorocia lui Isaia că Fecioara a născut şi, după naştere, ca şi mai înainte de naştere a rămas, că Dumnezeu era Cel Ce S-a născut. Pentru aceasta, şi firile le-a înnoit, ci, ca o Maică al lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ţie în Biserica ta, nu le trece. Ci, ca ceea ce ai purtat în braţele tale pe Cel Îndurat, spre robii tăi milostiveşte-te şi-L roagă să se mîntuiască sufletele noastre.

TROPARUL prooroculuI, glasul al 2-lea:

Prăznuid pomenirea prooro-cului Tău (N), Doamne, printr-însul Te rugăm, mîntuieşte sufletele noastre. (2 ori)

Născătoare de Dumnezeu.... (o dată)

L A U T R E N I E

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Sfîntului (2 ori). Slavă..., Și acum..., a Născătoarei (o dată): Toate tainele tale sunt mai presus de cuget ...

După catisma întîi,

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea Fecioriei...

Strălucind cu Duhul cel dumnezeiesc, întruparea Cuvîntului mai înainte o ai arătat, Cel Ce ești mare între dumnezeiești prooroci, (N), de Dumnezeu insuflate. Pentru aceasta, ca pe un Prooroc, cu sfințenie te fericim pe tine și prăznuim astăzi pomenirea ta, cu o învoire strigîndu-ți ție, înțelepte: Roagă-te lui Hristos să mîntuiască sufletele noastre. (de 2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Neînțeleasă și neajunsă cu mintea este înfricoșata, dumnezeiasca taină, care s-a lucrat întru tine, Stăpînă de Dumnezeu dăruită, pentru că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut cu trup din Preacuratele tale sîngiuiri, pe Care ca pe Fiul tău totdeauna roagă-L, Curată, să se mîntuiască sufletele noastre. (2 ori)

După catisma a doua,

Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: A dumnezeieștii credințe...

Dumnezeiesc organ al Mîntuitorului cu suflarea Darului răsunînd totdeauna curat, prooroc te-ai arătat, fericite, că vestești vădirea lucrurilor celor nevădite și luminezi pe cei ce cu credință aleargă către tine, slăvite (N). Roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Proorocii au propovăduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut că tu ești de Dumnezeu Născătoare după adevăr. Pentru aceasta, mărim Nașterea ta cea negrăită.

POLIELEUL

După Lăudați numele Domnului...

MĂRIMU-TE

Mărimu-te pe tine, proorocule al lui Dumnezeu (N), și cinstim sfîntă pomenirea ta: că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Psalmul ales:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul...

După Polieleu,

Sedealna, glasul al 6-lea:

Podobie: Ușa milostivirii...

Curățindu-ți gîndul de spurcăciuni, preaînțelepte, l-ai făcut oglindă dumnezeiască, primitor razelor dumnezeiescului Duh, și acum, cu bucurie ai mers către izvorul strălucirilor, proorocule (N). (de 2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Pe Cel Ce S-a născut mai înainte de veci din Tatăl, fără de mamă, și Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, în anii cei mai de pe urmă L-ai născut, întrupat din curatele simțirile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare, pe Care roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai înainte de sfîrșit.

Antifonul întîi, glasul al 4-lea: Din tinereţile mele…

Prochimen glasul al 4-lea:

Tu ești Preot în veac după rînduiala lui Melchisedec

Stih: Zis-a Domnul Dumnezeului meu: șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei

(XXIII, 29-39)

După Psalmul 50,

Slavă…, glasul al 6-lea:

Pentru rugăciunile proorocului (N), Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira glasul al 6-lea:

Proorocule, propovăduitorule al lui Hristos, de scaunul măririi

niciodată nu te desparți și la fiecare bolnav stai de față pururi. Întru cele de sus slujind, lumea o binecuvîntezi. Pretutindeni fiind slăvit, cere curățire sufletelor noastre.

CANOANELE

Canonul Născătoarei (al doilea Paraclis) și al Proorocului.

Canonul proorocului:

Cîntarea întîi, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ca pe uscat umblînd Israil, cu urmele prin adînc, pe gonaciul Faraon, văzîndu-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cîntare de biruință să-I cîntăm.

Pe Tine Te rugăm, proorocule, stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu să te rogi cu osîrdie, să ne dăruiască luminare nouă, celor ce lăudăm cu credință cinstită pomenirea ta.

Organ dumnezeiesc te-ai arătat, încăpînd luminările și Darurile dumnezeiescului Duh, (N), preaînțelepte, pentru aceasta, bucurîndu-ne credincioșii, pe Tine, Te fericim.

Slavă ...,

Înaintea Mîntuitorului Dumnezeu acum stînd cu îndrăzneală, să te rogi ca cu razele cele strălucitoare să luminezi pe cei ce cu credință, după dumnezeiască insuflare, te fericesc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu raze prea luminoase tot pămîntul luminează, Soarele Cel Ce a strălucit din pîntecele tău, Stăpînă, prin care luminîndu-ne, pe tine, Maica lui Dumnezeu, te cinstim.

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Nu este Sfînt, precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Acela Ce toate le vede ca un Dumnezeu, știința celor viitoare, cunoștința celor ce vor să fie, minunat ți-au descoperit cu dumnezeiască cuviință și ți-au arătat fericite, vrednicule de minuni.

Întărindu-ți, fericite, mintea cu creștinească îndrăzneală, te-ai plecat pe tine dumnezeiescului Duh și te-ai făcut încăpător dumnezeiești lor insuflări celor de acolo.

Slavă...,

Apelor celor de taină rîu, care iese din noianul Darurilor Duhului, te-ai făcut, de Dumnezeu grăitorule.

Și acum..., a Născătoarei:

Iată toate neamurile te fericesc cu credință pe tine, ceea ce ai

născut cu trup, sub ani, mai presus de fire, pe Cuvîntul cel fără de ani și Fecioară iarăși ai rămas.

Sedealna, glasul al 6-lea:

Curățindu-ți gîndul de spurcăciuni preaînțelepte, l-ai făcut oglindă dumnezeiască, primitor razelor dumnezeiescului Duh, și acum, cu bucurie, ai mers către izvorul strălucirilor, Proorocule (N).

Și acum..., a Născătoarei:

Pe cea preaslăvită, Maica lui Dumnezeu, și mai Sfîntă decît Sfinții Îngeri, fără tăcere o lăudăm cu inima și cu gura, Născătoare de Dumnezeu. Pe dînsa mărturisindu-o, ca pe ceea ce după adevăr a născut pe Dumnezeu Întrupat, și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstită Biserică, cu dumnezeiască cuviință, cîntă strigînd, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Domnul tuturor S-a arătat nouă, după proorocia ta, fericite, pe toți chemînd la cunoștința Lui, și din robie i-a izbăvit.

Cu dar fiind luminat, ai proorocit zicînd, că va face să fie sub un jug, cei ce se vor închina și vor primi credința, și Domnului vor sluji.

Slavă...

Prooroc fiind pururi luminat, cu razele strălucirii celei dătătoare de lumină, luminezi, fericite, pe cei ce cu dragoste te laudă pe tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie Preacurată, risipește tulburarea patimilor gîndului meu, și viforul ispitelor, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară.

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mînecă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le, ca să Te cunoască, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine, adevăratul Dumnezeu, Cel Ce chemi din negura greșelilor.

Din nedreptate la faptă bună, și din robia patimilor întoarce-mă, fericite, cu rugăciunile tale, proorocule slăvite, la lumina faptelor, ale bunei credințe mă îndreptează.

Luminîndu-ți sufletul tău cu bune chipuri ale faptelor bune, vrednic l-ai arătat strălucirii dumnezeiescului Duh, de la care și cu Darul proorociei te-ai îmbogățit.

Slavă...

Prooroc dumnezeiesc te-ai făcut, avînd curată viață, și lăcaș

Sfîntului Duh ai fost. Pentru aceasta, te-ai învrednicit a vedea pe Cel Ce Se înțelege nevăzut.

Și acum..., a Născătoarei:

Vestesc graiurile proorocești Nașterea ta, Preacurată, cu prea multe închipuiri, ale cărora văzînd noi acum împlinirea, pe tine, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Cîntarea a 6-a

Irmosul:

Marea vieții văzîndu-o înălțîndu-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergînd, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Primind, slăvite, razele Duhului ca o oglindă, cu arătarea strălucirii a dumnezeieștii proorocii, lumea ai luminat, proorocind ca pe cele de acum, cele ce vor să fie.

Bucură-te, Sioane, și te împodobește, văzînd că a venit Împăratul tău, și lumea a luminat cu strălucirile dumnezeirii și înșelăciunea drăcească o a rușinat.

Slavă...

Cu puterea dumnezeiescului Duh ai văzut, Proorocule, cele ce vor să fie, primind închipuirile dumnezeieștilor arătări, ca într-o oglindă în sufletul cel strălucitor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu grosimea trupului împreunîndu-se în pîntecele tău, prealăudată, Cel Unul născut din Tatăl, Unul dintre amîndoi a ieșit fără de stricăciune, păzind curată Fecioria ta fără vătămare.

C O N D A C U L, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminîndu-se cu Duhul curat inima ta, vas proorociei celei prealuminate s-a făcut. Că vezi cele ce sunt departe, ca și cum ar fi fost de față, Pentru aceasta, pe Tine Te cinstim, proorocule fericite, (N), slăvite.

I C O S

Cu darul proorociei îmbogățindu-te, cunoștința celor ce vor să fie, cu dumnezeiască cuviință prin Duhul o ai învățat, (N), de Dumnezeu insuflate, și mai înainte vestești tuturor venirea lui Hristos, cît și dumnezeiască chemare a limbilor prea bogate, Pentru aceasta, prăznuim cinstită pomenirea ta, și cu dragoste te cîntăm, și cu credință te fericim, strigînd ție, slăvite: Roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut Îngerul cuvioșilor tineri, iar pe haldei arzîndu-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitor l-au plecat a striga: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Răsărit-a pomenirea ta lumii, proorocule, ca Soarele luminînd

cu Darul proorociei tale pe cei ce cîntă într-un glas, cu credință: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Nor prea gras tu arătîndu-te, ai strălucit nouă ploaia cunoștinței de Dumnezeu din izvoarele cele de mîntuire, fericite, prin care ne luminăm a striga: Bine ești cuvîntat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

Fiind luminați de la Dumnezeu proorocii, proorocesc cunoștința celor ce vor să fie, și, cu înțelepciune dumnezeiască vestesc Cuvîntul Cel Ce este dintru început, Căruia cîntăm: Bine este cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Cuvîntul, Cel Ce de demult a dat tuturor a fi cu dumnezeiască voie, vrînd ca iarăși să cheme pe om, Curată, în pîntecele tău S-a sălășluit, binecuvîntată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Din văpaia cuvioșilor rouă ai izvorît și jertfa dreptului cu apă o ai ars, că toate le faci, Hristoase, cîte voiești. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Dîndu-te cu totul lui Dumnezeu, Atotțiitorului, închipuirile rînduielii ale întrupării te-ai învățat în taină.

Ca un ispravnic limbile învățînd, pentru aceasta, te lăudăm, proorocule de Dumnezeu grăitorule.

Cîntare de rugăciuni să aduci lui Dumnezeu pentru cei ce te laudă pe tine, de Dumnezeu fericite, și risipește tulburarea nevoilor, ca să te lăudăm pe tine, proorocule de Dumnezeu grăitorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Ca un foc, tuturor celor ce șed întru întuneric, te-ai arătat, cu gîndul cel dumnezeiesc strălucind dumnezeiască lumină, celor ce cu credință cîntă pe Domnul în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dătătorul de viață Dumnezeu și Domnul născîndu-L, tu, Preacurată, ai oprit neoprita pornire a morții, omorîndu-o pe dînsa; pentru aceasta, pe Tine Te lăudăm întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile Îngerești. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvîntul întrupat, pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Pe pămîntul celor blînzi tu te-ai sălășluit după moarte, unde vezi strălucirile Îngerești, (N), preaînțelepte proorocule al lui

Dumnezeu, cel ce strălucești cu darul. Blînd ai fost, pentru aceasta, veselindu-ne credincioșii, pe tine te fericim.

A proorociilor tale, preaslăvite, luminat văzînd plinirea ce s-a făcut, ne minunăm de darul cel dat ție și de curăția gîndului tău, și ne mirăm de sufletul cel văzător de Dumnezeu.

Slavă...

Unde sunt cetele Îngerilor, și adunările proorocilor, și a patriarhilor, și strălucirile Sfinților, acolo, proorocule, (N), sălăşluindu-te și acum cu dînșii, dănțuind cu bucurie, roagă-te pentru noi Domnului, ca să ne mîntuim, cei ce cu credință pe tine te lăudăm.

Și acum..., a Născătoarei:

Nici odinioară, n-a fost dăruită alta din neamurile cele de demult, precum tu, Maica lui Dumnezeu ceea ce ești cu totul fără prihană. Că numai tu una, mai presus de toate ai avut sfințenie și curăție. Pentru aceasta, ai primit pe Dumnezeu, Cel Ce întru tine S-a întrupat.

LUMINÎNDA

Se bucură toți Proorocii întru ziua ta cea de bucurie, veselindu-se, de Dumnezeu înțelepte, împărtășindu-se cu bucuria ta, și cu dumnezeiască mărire. Cu care roagă-te, și pe cei ce te laudă îi mîntuiește. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cu stropirea îndurărilor tale, Curată, spală spurcăciunea sufletului meu și mă fă pe mine ca să izvorăsc neîncetat picături de lacrimi, Fecioară, uscînd rîurile patimilor mele.

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 8-lea:

Podobie: O preaslăvită minune...

Dumnezeiescul Duh, precum cinstitul (N), proorocind a zis, îndemnîndu-se de Dînsul, s-a vărsat peste noi, cei ce am crezut, și descoperă arătarea dumnezeieștilor taine, și proorocesc cei ce au primit lucrarea Lui, și cei ce sunt luminați cu raza cea dumnezeiască, și cu dumnezeiescul Duh. (2 ori)

De dumnezeiești graiuri fiind plin, minunatul (N), ca un izvor a ieșit din casa Ta, Stăpîne, adăpînd sufletele, și a picurat nouă dulceața care îndulcește cugetele, făcîndu-Se cu totul înalt cu Duhul, și prin fapte bune ridicîndu-se către dumnezeiasca înălțime.

Cu îndrăzneala ta cea proorocească și cu apropierea către Dumnezeu cea înțelegătoare, prin care vezi vedeniile cele cerești, (N), îmblînzește pe

Dumnezeu asupra noastră, celor ce săvîrșim cu credință pomenirea ta, cerșind iertare greșelilor, slăvite, împărtășirea dumnezeiești desfătări și mare milă.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Bucurîndu-te întru Domnul Dumnezeu, Mîntuitorul tău, te veselești, grăitorule de Dumnezeu slăvite, și primind raza strălucirii celei de acolo, și de lumina cea dumnezeiesc lucrătoare cu gîndul luminîndu-te. Pe cei ce săvîrșesc cu credință pomenirea ta, cea a tot prăznuită, izbăvește-i din nevoi și necazuri cu rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne din nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să-ți strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești una folositoare a sufletelor noastre.

Doxologia mare, Ecteniile
Otpusul

L A L I T U R G H I E

Fericirile din Cîntarea a 3-a și a 6-a.

Prochimenul glasul al 7-lea: Tu ești preot în veac după rînduiala lui Melchisedec.

Stih: Zis-a Domnul Dumnezeului meu: șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Apostolul, din epistola întîi către Corinteni I, 18-24;

Aliluia, glasul al 5-lea: Moise și Aaron între preoții Lui și Samuiel între cei ce cheamă numele Lui. Stih: Lumină a răsărit dreptului și celor drepți se cuvine veselie.

Evanghelia de la Luca, IV, 22-30.

C H I N O N I C U L

Întru pomenire veșnică va fi dreptul de auzul rău nu se va teme.